MARSZAŁEK
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Toruń, dnia 15 listopada 2024 r.

ŚG-I-B.7245.1.263.2024

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572);

p r z e d s t a w i a m

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 23 października 2024 r. przez XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX ul. XXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXX, co do zakresu stosowania do działalności tego podmiotu przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573) – dalej: ustawa zseie – **uznaję za nieprawidłową**.

U z a s a d n i e n i e

Pismem z dnia 11 września 2024 r. (wpływ do tut. Urzędu: 24 września 2024 r.) Zarząd Spółki XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXX, zwanej dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573), odnośnie obowiązków Spółki jako wprowadzającego sprzęt elektryczny i elektroniczny.

Pismem z dnia 16 października 2024 roku, sygn. j.w., tutejszy organ wezwał Wnioskodawcę do przedłożenia potwierdzenia uiszczenia opłaty za wydanie decyzji o interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Wnioskodawca żądane potwierdzenie przedłożył w dniu 28.10.2024 r.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, Wnioskodawca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawił zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie. W zakresie stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał, że: ,,Spółka na potrzeby własnej produkcji kupować będzie komponenty, które wykorzystywać będzie do wytwarzania własnych urządzeń, mogą to być np. pompy, sterowniki, armatura pomiarowa i regulacyjna itp. Komponenty te nie będą sprzedawane odrębnie, stanowić one będą tylko integralną część składową urządzeń technicznych produkowanych przez firmę XXXXXX. Jednocześnie firma XXXXX będzie producentem stalowych naczyń wzbiorczych o pojemności do 100 000 litrów, które razem z wcześniej wymienionymi urządzeniami, mogą być wykorzystywane do tworzenia instalacji przez firmy wykonawcze. Zbiorniki z osprzętem elektronicznym mogą być sprzedawane osobno lub połączone ze sobą. Urządzenia te nie będą sprzedawane przez firmę XXXXXXXX bezpośrednio do użytkownika końcowego – firma XXXXX prowadzi sprzedaż produktów do firm dystrybucyjnych (firmy handlowe), te zaś sprzedają je dalej firmom wykonawczym. Firmy wykonawcze sprzedają urządzenia wraz z usługami montażowymi. Wyjątkiem od tej zasady może być sprzedaż części zamiennych, które to będą mogły zostać sprzedawane

bezpośrednio użytkownikom końcowym, wraz z usługą serwisową. Użytkownikiem końcowym mogą być przedsiębiorstwa, instytucje, osoby fizyczne''. Następnie Spółka zadała we wniosku następujące pytanie: ,,Czy firma XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX będzie podlegała pod obowiązki wprowadzającego sprzęt elektryczny i elektroniczny w myśl ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym? Czy jeżeli tak będzie, to czy powinna rozliczać tylko poszczególne komponenty wykorzystywane do produkcji będące osprzętem elektronicznym, czy też masę całkowitą zestawu urządzeń, np. zbiornik z osprzętem elektronicznym, gdzie masa zbiornika niebędącego sprzętem elektronicznym stanowi znaczący udział całego zestawu''. Spółka przedstawiła następujące stanowisko: ,,Firma XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX będzie wprowadzającym sprzęt elektryczny i elektroniczny jedynie w zakresie elementów będących podzespołami elektronicznymi gotowej instalacji. Zbiorniki na etapie utylizacji instalacji mogą w łatwy sposób być oddzielone od osprzętu elektronicznego i tym samym nie będą stanowić elektroodpadów. Dlatego masa zbiornika nie powinna być brana pod uwagę przy wyliczaniu masy sprzętu podlegającego pod obowiązek recyklingu''.
Po analizie ww. kwestii opisanych przez Wnioskodawcę, tutejszy Organ stwierdził co następuje.
Bez wątpienia Spółka jest podmiotem wprowadzającym sprzęt do obrotu, gdyż opisana we wniosku działalność spełnia przesłanki wskazane w art. 4 pkt 20 lit. a i pkt 21 cyt. ustawy, tzn. jest osobą prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego. Kwestią budzącą wątpliwości Wnioskodawcy jest natomiast nie kwestia tego, czy jest on podmiotem wprowadzającym sprzęt do obrotu, ale w jakim zakresie to wprowadzanie sprzętu do obrotu w jego przypadku następuje. Aby zakres ten ustalić, należy odnieść się do definicji legalnej pojęcia ,,sprzęt'', określonej przez ustawodawcę w art. 4 pkt 13 cyt. ustawy, zgodnie z którą sprzętem jest urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego. Urządzenia techniczne produkowane przez Wnioskodawcę spełniają zatem kryteria uznania ich za sprzęt w rozumieniu ustawy o zseie. W dalszej kolejności wyjaśnienia wymaga kwestia, czy za sprzęt uznać należy również stalowe (membranowe) naczynie wzbiorcze, których producentem również jest Wnioskodawca. W tym zakresie tutejszy Organ stwierdza, że w jego ocenie naczynia te spełniają kryterium uznania za sprzęt, w tym zakresie, że ich prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych. Słuszność interpretacji Organu potwierdza również zamknięty katalog wyłączeń od stosowania ustawy o zseie, w którym ustawodawca w art. 2 ust. 2 pkt 2 wymienia sprzęt specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia. Skoro powyższe wyłączenie ze stosowania ustawy o zseie dotyczy sprzętu specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego stanowiącego część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia, to ustawa znajduje tym samym zastosowanie do sprzętu stanowiącego część urządzenia, do którego stosuje się przepisy ustawy o zseie i który spełnia swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia.
Tutejszy Organ zwraca również uwagę na brak słuszności poglądu Wnioskodawcy, z którego wynika, iż kieruje się on kryterium łatwości demontażu naczyń wzbiorczych w celu nieuwzględniania ich w obowiązkach wprowadzającego sprzęt do obrotu (,,Zbiorniki na etapie utylizacji instalacji mogą w łatwy sposób być oddzielone od osprzętu elektronicznego i tym samym nie będą stanowić elektroodpadów''.). Wskazać należy, że proponowane kryterium jest nieznane ustawie o zseie, a wręcz odwrotną przesłankę przewiduje art. 4 pkt 24 tejże ustawy, definiujący zużyty sprzęt jako sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, łącznie ze wszystkimi częściami składowymi, podzespołami i materiałami eksploatacyjnymi stanowiącymi część sprzętu w momencie pozbywania się go.

Podsumowując, tutejszy Organ wskazuje, że zarówno samodzielne naczynia wzbiorcze (zbiorniki), jak i naczynia wraz z osprzętem stanowią sprzęt w rozumieniu przepisów ustawy o zseie.
Wobec powyższego zdecydowano jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowej decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tut. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:
1. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
2. aa